

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η πορεία της πίστewς αποτελεί μυστήριο βαθύ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Το εσπέρας της Δευτέρας της Διακαινησίμου, 13 Απριλίου 2026, μέσα στο αναστάσιμο φως και τη χαρμόσυνη ατμόσφαιρα των ημερών, τελέσθηκε με ιδιαίτερη εκκλησιαστική λαμπρότητα η ακολουθία του Εσπερινού επί τη μνήμη των αγίων και ενδόξων νεοφανών μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Καρδίτσης.

Της ιεράς ακολουθίας προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος, πλαισιούμενος από κληρικούς της Ιεράς Μητροπόλεως, προσδίδοντας

με την παρουσία του ιδιαίτερη πνευματική βαρύτητα στην πανηγυρική αυτή σύναξη.

Η λατρευτική αυτή σύναξη πραγματοποιήθηκε με αφορμή την πανήγυρη του ομωνύμου Ιερού Παρεκκλησίου του Ναού, το οποίο είναι αφιερωμένο στους αγίους Νεομάρτυρες. Πλήθος ευσεβών πιστών προσήλθε, προκειμένου να τιμήσει τη μνήμη τους, να προσκυνήσει και να αντλήσει πνευματική ενίσχυση από το μαρτυρικό τους παράδειγμα. Η κατανυκτική ατμόσφαιρα της ακολουθίας συνδυαζόταν αρμονικά με τη χαρά της Αναστάσεως, αναδεικνύοντας το διαχρονικό βίωμα της πίστεως και τη ζωντανή παρουσία της Εκκλησίας.

Στο τέλος της ακολουθίας, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε το θείο κήρυγμα προς το εκκλησίασμα, αναφερόμενος στο βαθύτερο νόημα της Αναστάσεως και στο μαρτυρικό φρόνημα των Αγίων.

Ο Σεπτός Ποιμενάρχης τόνισε ότι η Ανάσταση του Χριστού αποτελεί το θεμέλιο της ελπίδας και της χαράς της ζωής των πιστών. Υπογράμμισε ότι η πίστη στο αναστάσιμο γεγονός δεν είναι κάτι αυτονόητο, αλλά καρπός πνευματικού αγώνα, τον οποίο καλείται κάθε άνθρωπος να δώσει, ώστε να μπορέσει να βιώσει ουσιαστικά τη χαρά και την ελπίδα που πηγάζουν από αυτήν.

Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, όταν ο άνθρωπος κατακτήσει αυτή την πίστη, τότε η ελπίδα εγκαθίσταται μέσα του και η καρδιά του πλημμυρίζει από αληθινή χαρά.

Παράλληλα, επεσήμανε ότι η πορεία της πίστεως αποτελεί μυστήριο βαθύ, που σχετίζεται με τη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό, την πτώση και την αποκατάστασή του διά του Ιησού Χριστού, ο οποίος με το Πάθος και την Ανάστασή Του άνοιξε και πάλι τον δρόμο προς την κοινωνία με τον Θεό.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο μαρτύριο, τονίζοντας ότι η ομολογία της πίστewς

μέχρι θανάτου, η έκχυση του αίματος για την αγάπη του Χριστού, αποτελεί το ύψιστο μυστήριο της Εκκλησίας. Το γεγονός αυτό επιβεβαιώνεται από τη ζωή των Αγίων Νεομαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης, οι οποίοι μαρτύρησαν στη Λέσβο το έτος 1463, κατά την περίοδο της τουρκοκρατίας.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην ιστορία του μαρτυρίου τους, καθώς και στον θαυμαστό τρόπο με τον οποίο αποκαλύφθηκαν στους ανθρώπους κατά τα έτη 1959 και 1960, μέσα από οράματα και ευρήματα που επιβεβαίωσαν την παρουσία και τη θυσία τους. Ιδιαίτερη συγκίνηση προκαλεί το μαρτύριο της νεαρής Ειρήνης, η οποία υπέστη φρικτά βασανιστήρια, σφραγίζοντας με το αίμα της την πίστη της στον Χριστό.

Στη συνέχεια, επεσήμανε ότι, αν και στον τόπο μας δεν βιώνουμε σήμερα τέτοιου είδους διωγμούς, εντούτοις σε περιοχές όπου γεννήθηκε και ανδρώθηκε ο Χριστιανισμός, όπως τα Ιεροσόλυμα, η Δαμασκός και η Αντιόχεια, εξακολουθούν να υπάρχουν άνθρωποι που θυσιάζουν τη ζωή τους για την πίστη τους. Το γεγονός αυτό αναδεικνύει τη διαχρονικότητα του μαρτυρίου ως ζωντανής πραγματικότητας της Εκκλησίας.

Τόνισε ακόμη ότι σημασία δεν έχει μόνο το γεγονός ότι ερχόμαστε και φεύγουμε από τον κόσμο αυτό, αλλά κυρίως ο τρόπος με τον οποίο φεύγουμε, δηλαδή η ποιότητα της πίστεώς μας. Μέσα από αυτήν, ο άνθρωπος καλείται να επιβεβαιώσει το βίωμα της Αναστάσεως και να ζήσει τη χάρη της.

Αναφερόμενος στο αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας, έκανε λόγο για την εκλογή του Ματθία στη θέση του Ιούδα, επισημαίνοντας ότι το βασικό κριτήριο ήταν να είναι αυτόπτης και αυτήκοος μάρτυρας της ζωής και της Αναστάσεως του Χριστού. Με αφορμή αυτό, κάλεσε όλους τους πιστούς να γίνουν και οι ίδιοι μάρτυρες της Αναστάσεως μέσα στη ζωή της Εκκλησίας, βιώνοντας προσωπικά το αναστάσιμο γεγονός.

Ολοκληρώνοντας, ευχήθηκε σε όλους να αγωνιστούν πνευματικά, ώστε ο Αναστημένος Χριστός να γεμίσει τις καρδιές τους με το φως της Αναστάσεώς Του, χαρίζοντάς τους ελπίδα, χαρά και βεβαιότητα της παρουσίας Του στη ζωή τους.

